

УЛТИМАТУМ: Уколико је текст „Основног споразума“ о Косову и Метохији

By [Živadin Jovanović](#)

Global Research, January 26, 2023

Region: [Europe](#)

Theme: [History](#)

Усі статті Global Research можна прочитати 51 мовою, натиснувши кнопку **“Перекласти сайт”** під іменем автора.

Щоб отримати щоденну розсилку Global Research (вибрані статті), [натисніть тут](#).

Слідкуйте за нами в [Instagram](#) та [Twitter](#), а також підпишіться на наш [Telegram-канал](#). Не соромтеся робити репости та поширювати статті Global Research.

Уколико је текст „Основног споразума“ о Косову и Метохији који дуже време кружи у медијима на албанском а од 20. јануара и на друштвеним мрежама, на српском, бар близак аутентичном, може се рећи да то није споразум, осим што се тако зове и има чланове, већ ултиматум да Србија у пракси (*de facto*) призна насилну сецесију своје Покрајине. Текст приписан лидерима две највеће демократије у Европи Макрону, председнику Француске Шолцу, канцелару Немачке, као ауторима, представља још једно грубо кршење резолуције СБ УН 1244, основних принципа демократских међународних односа, Повеље УН, Париске повеље и Завршног документа ОЕБС. Текст инспирисан силом и величином, понижава Србију и српски народ налажући да Србија испоштује равноправност, суверенитет, територијални интегритет и државне симболе тзв. Косова и свих других држава, осим свој сопствени суверенитет, територијални интегритет и своје међународно признате границе потврђене од стране УН, ОЕБС, других МО, као и од специјалне Бадинтерове комисије.

Шолц-Макроново папир захтева да се Србија не противи чланству тзв. Косова у свим међународним организацијама, укључујући УН. Од Србије се очекује да сарађује у разграђивању сопствене целовитости, сопственог уставног поретка и међународног угледа како „случај Косова“ нико не би могао да користи као преседан за једностране сецесије. У прихватању ултиматума од стране Србије аутори виде пут да пет чланица ЕУ и 4 чланице НАТО (Шпанија, Румунија, Словачка, Грчка и Кипар) признају тзв. Косово и да тако залече унутрашње нејединство у ЕУ и НАТО. Циљ је, такође, да се на Србију као жртву агресије НАТО 1999. превали сва одговорност за жртве, разарања и последице коришћења оружја са осиромашеним уранијумом. Коначно, да се Србија уврсти у тзв. „савез демократија“ успостављен да буде фронт против Русије и Кине.

Тзв. предлог Шолца и Макрона претворен у иницијативу ЕУ коју подржавају САД и најновије активности «петорке» у Београду представљају узурпацију и прејудицирање права и одлука СБ УН као јединог органа за питања мира и безбедности,

ниподаштавање резолуције СБ УН 1244 као општеобавезујућег правног акта највише снаге, увлачење Србије као мирољубиве, војно неутралне и независне земље, у глобалну конфронтацију. Ово безобзирно, једнострано и самовољно понашање, осим што је антисрпско, бременито је несагледивим последицама.

Косово и Метохија није у замрзнути конфликт како се то тврди на Западу и понавља у Београду, нити се решава ултиматумом Србији. Прихватањем ултиматума не спашавају се ни мир ни безбедност Срба у Покрајини. Тако се само гомила конфликтни потенцијал, подстичу други сепаратизми, понижава Србија и српски народ. Прави узрок и срж проблема око Косова и Метохије је у геополитици доминације и експанзије водећих сила Запада на Исток. НАТО свим силама настоји да тзв. Косово и целу Србију, претвори у одскочну даску за експанзију на Исток, да Србију окрене против Русије. Тај проблем се не може решити прихватањем ултиматума већ инсистирањем на поштовању Устава, међународно признатих граница Србије и резолуције СБ УН 1244. И када би прихватила ултиматум Срби на Косову и Метохији ће и даље бити небезбедни, одузету имовину им нико неће вратити, 250.000 протераних Срба и других неалбанаца и даље неће моћи да остваре право на слободно и безбедно враћање, српска државна и друштвена имовина остале би и даље узурпирани. Србија треба да буде свесна да би прихватање ултиматума само допринео убрзању опасних трендова конфронтације и ескалације, како у регионалним тако и у европским размерама.

Евентуална сагласност Србије за чланство тзв. Косова у УН и друге МО значило би признавање његовог међународно-правног субјективитета са свим последицама од ескалације до стварања Велике Албаније на рачун државних територија Србије и више других балканских држава. Има ли у Србији још икога ко би поверовао у нове гаранције и обећања Запада? Зар нас није и Ангела Меркел колико јуче упозорила да се клонимо њихових гаранција! Или је наша лаковерност прешла у фазу без граница!

Обећања самоуправе за Србе, заједнице српских општина («по уставу Косова», Шоле), «формализовање статуса СПЦ» ни најмање не мењају карактер Шолц-Макроновог (ЕУ) ултиматума, зато што је суштина у захтеву да Србија фактички, а потом и формално-правно, призна независност тзв. Косова, његово чланство у УН и друге МО. Све друго је део, мање или више убедљиве, дипломатске козметике и тактике «чувања образа» жртве.

Историја опомиње да се мир, стабилност и бољи живот не чувају прихватањем ултиматума на штету суверенитета и територијалног интегритета. И тзв. Минхенски споразум из 1938. о одузимању Судетске покрајине од Чехословачке, ултиматум рађен иза леђа Русије, ондашњи лидери Немачке, Француске, Италије и Велике Британије јавно су представљали као спашавање мира у Европи. Веома је опасно што садашњи лидери наведених земаља Запада нису свесни лекција такве историје.

Однос према Уставу, резолуцији СБ 1244, међународно признатим границама Србије и међународном праву нису ствар ултиматума или једнократне погодбе већ односа према опстанку Србије као старе европске државе и српске нације као фактора мира, стабилности и напретка на Балкану, у Европи и свету. Такав статус и углед Србије потврђује и већина земаља света, око 2/3 становника планете, који нису, нити желе да признају илегалну творевину као државу, укључујући и не мали број земаља које су, на молбу Србије, повукле своја ранија признања не плашећи се ултимативних притисака Запада да то не чине.

*

До уваги читачів: Будь ласка, натисніть кнопки “Поділитися” вище. Слідкуйте за нами в Instagram та Twitter, а також підпишіться на наш Telegram-канал. Не соромтеся робити репости та поширювати статті Global Research.

The original source of this article is Global Research
Copyright © [Živadin Jovanović](#), Global Research, 2023

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: [Živadin Jovanović](#)

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca
www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca